

Lap: .....

Megjelent: .....

Átmentem a Margithídon...

Átmentem a Margithídon. Valamikor néhány évvel ezelőtt ezt naponta megtettem és a pusztító tény nem volt említésre méltó. De azóta eltolták, más értéksúlyt kaptak a tények. Az a nemzedék, amelynek megadatott, hogy hidak pusztulását és újjáépülését saját szemével végignéze és lássa, hogy erős férfiak, sőt erős nők, akik az ostrom vadromantikus hullámzását zokszó nélkül viselték, zokogásba törtek ki gyönyörű hidjaink roncsainak láttára, kénytelenek vagyunk új mértékkel mérni. A pesszimisták akkor természetesen Wells-t kezdtek emlegetni, aki a Mi lesz holnapban alaposan rájlesztett az európai emberre és megjósolta a civilizáció visszavonhatatlan pusztulását, mint egy bibliai próféta, aki megfenyegeti az embert, hogy bűnei miatt kiüzetik a civilizációt, a komfort Édenkertjéből.

Wellsnek szerencsére nem volt igaza. Mert három évvel a hidrobbantás után *újra* avajkák majd a Margithidat. A pesti hidfőtől nyolcvan méter hosszúságban az úttest máris elkészült, a Budáról számított első és második nyílás felett a kocsiút és a gyalogjáró is készen várja, hogy a villamosokat lerakják és a korlátot megépítsék.

Az építésvezető főtanácsos kíséretében mentem át a hídon. Rézsút állított pallókon keltünk át a lengő gázhidról a frissen betonozott úttestre, csodálva a hid merész szerkezetét és a hidmunkások légtornászok is dicsőretére való mozgását 17 méter széldítő magasságban a szőke vén folyó felett.

A mérnök főtanácsos elmondta, hogy a vörös miniummal festett nyílások ugyan gyönyörű látvány, de mégsem ez a hidújjaépítés lényege.

— 1944 november 4-én, amikor a hid első nyílását felrobbantották, a szomszédos pillérek hétszáz vagon súlyú tömegei megmozdultak a pilléralapon. Ettől a táncolástól nagy sérülések támadtak.

A pillér belül, mint egy odvas fog lyukas lett és gyógyítás is fogorvosi kezelést igényel. A pilléreket szádballal vettük körül, egy speciális kerítéssel, kiszivattyúztuk a vizet a pillér és a kerítés közötti részről. Az itt dolgozó munkások tehát a Duna fenekén állnak, alagutakat fúrnak a sérült pillérbe, amiket azután — csakúgy mint a fogorvos — betömnek.

— A szigeti bejáró pillérén még látszik az ágyúgolyó helye.

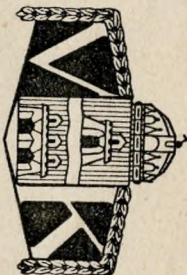
Az egyik munkás kiteszi kezéből egy pillátra a pokoli zajjal működő fúrót és megjegyzi:

— Ezt a pillért márpedig jól megépítettük, mert 27 év előtt itt kértem meg valakinek a kezét, aki ma is feleségem.

Reméljük, az új Margithíd ~~sem~~ hagyja cserben a szerelmeseit.

Ma, kedves és figyelmes kísérettel, magam mentem végig a Hídon. Pestről Budára. Még kapaszkodva, egy kicsit bizonytalanul, álmélodva. Decemberben már tömeg fog hőmpölyögni rajta s úgy veszi a gyönyörű ívet a folyam felett, mintha a világ legtermészetesebb dolga lenne.

Dulka Mária

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapestre vonatkozó újságcikkek			
Szerző:	Dulka Mária		
Cím:	Átmentem a Margithídon		
Forrás:	Világ		
(Hely)	1947. dec. 18.	(Idő)	(Köt. v. fiz.)
			(Oldal)
Helyszám	1944/47		
Személy			
Tárgy	624. 2		
Oszályozás			